

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

CĂTRE,

Biroul Permanent al Camerei Deputaților

În conformitate cu prevederile art. 74, alin. 4 din Constituția Româniea precum și ale art. 86 din Regulamentul Camerei Deputaților vă înaintez, alăturat, spre dezbatere și aprobare, **propunerea legislativă pentru instituirea impozitului anual asupra averii.**

INIȚIATOR,

Mugurel SURUPĂCEANU - deputat P.S.D.

EXPUNERE DE MOTIVE

Prezenta propunere legislativă are ca obiect de reglementare **instituirea impozitului anual asupra averii** persoanelor fizice.

Criza economică și financiară globală se manifestă în continuare și are efecte mult mai mult și mai dur resimțite de statele emergente și cele în dezvoltare decât de statele avansate, perspectivele economice fiind incerte și supuse unor riscuri deloc neglijabile.

Contractția economică care a avut loc în România, pe parcursul anului 2009, în contextul provocărilor induse de criza mondială globală, a făcut ca deficitul bugetar să se situeze la 4,6% din PIB, pentru ca ulterior să ajungă la 7,3% din PIB.

În acest context economic național și internațional, România se confruntă cu scăderea semnificativă a veniturilor bugetare, fiind nevoită să adopte măsuri pentru reducerea deficitului bugetar tocmai într o perioadă în care economia globală este în recesiune, precum și de a promova măsuri de reforme structurale importante într o perioadă în care dificultățile sociale se acutizează.

Ca urmare, concomitent cu aplicarea unor măsuri dure de reducere a cheltuielilor bugetare se impune instituirea unor măsuri de sporire a veniturilor bugetare, atât prin identificarea și atragerea unor noi resurse, cât, mai ales, prin combaterea evaziunii fiscale.

Există state europene care au introdus, în cadrul propriilor regimuri fiscale, un impozit asupra averii persoanelor fizice, dintre care menționăm:

- Franța: *impozitul de solidaritate pe avere*, cu un prag de 790.000 euro și cu rate de 0,55 % - 1,80 %;
- Norvegia: *impozitul pe avere* , cu rate de 0,90 % - 1,10 %;

- Elveția: *impozitul pe avere*, între 1 % - 1,5% din activele nete, prelevat de cantoane și localități, acesta fiind cel mai vechi impozit ;

Alte state precum: Italia, Austria, Irlanda, Danemarca, Germania, Olanda, Luxemburg, Finlanda, Suedia și Spania au ales să aplice un alt tip de impozit, pe veniturile generate de elementele de patrimoniu.

Pornind de la considerentele și experiența acestor state, se impun și în România măsuri similare.

Prin această inițiativă legislativă, propun instituirea impozitului anual asupra averii persoanelor fizice rezidente și nerezidente. Acest impozit se va calcula în funcție de venituri dar și de patrimoniul deținut de persoana fizică sau familie, inclusiv cel aparținând copiilor minori dacă sunt administratori legali.

Astfel, impozitul anual pe avere va fi în cuantum de 0,50 % pentru valoarea care depășește pragul de 500.000 euro, în echivalent lei la cursul BNR la data de 31 decembrie a fiecarui an fiscal de referință (după deducerea unor sume).

Persoanele fizice rezidente vor plăti impozit anual pe avere pentru veniturile realizate și patrimoniul net deținut, în țară și în străinătate, iar cele nerezidente pentru veniturile realizate și patrimoniul net deținut, în România, cu condiția respectării convențiilor internaționale pentru evitarea dublei impuneri.

Până la data de 30 iunie a anului fiscal următor, persoanele fizice vizate de prevederile acestei inițiative legislative vor depune declarația privind impozitul anual asupra averii existente la data de 31 decembrie a anului fiscal încheiat, la organul fiscal din aria domiciliului lor fiscal.

La stabilirea valorii patrimoniului pentru care se datorează impozit anual asupra averii se vor avea în vedere atât elemente de activ cât și cele de pasiv, inițiativa legislativă propunând și o serie de scutiri și deduceri.

Sunt impozabile, în sensul vizat de propunerea legislativă: ansamblul bunurilor imobiliare și mobiliare, drepturile bănești aparținând

contribuabilului persoană fizică, soțului/soției, precum și copiilor minori în cazul în care sunt administratorii legali ai bunurilor acestora.

Considerăm că trebuie să facă obiectul exonerării prin eliminare de la plata impozitului pe avere:

- a) plasamentele financiare : titluri de plasament, bonuri de trezorerie, contracte de asigurări de viață și altele asimilate;
- b) veniturile obținute din drepturile de autor și drepturile de proprietate intelectuală aparținând contribuabilului sau moștenitorilor, care nu au făcut obiectul vreunei cesiuni;
- c) renta viageră;
- d) pensia privată capitalizată;
- e) mașinile și utilajele agricole precum și construcțiile agricole.

De asemenea, opinez ca la stabilirea impozitului pe avere datorat să se ia în calcul și datoriile care grevează bunurile ce compun patrimoniul, impozitele și taxele deja plătite pentru aceste bunuri precum și cheltuielile aferente acestora.

Procedura de declarare a impozitului anual pe avere se va stabili prin normele metodologice aprobate prin hotărâre de guvern, care vor prevedea atât nivelul deducerilor cât și formularele necesare, metodele de evaluare pe categorii de active și pasive, precum și precizări în sprijinul contribuabilului.

Acestea sunt considerentele pentru care vă propunem, spre dezbateră și aprobare, prezenta propunere legislativă.

I N I Ţ I A T O R ,

Mugurel SURUPĂŢEANU - deputat P.S.D.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

Lege

pentru instituirea impozitului anual asupra averii

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art.1. – (1) Prezenta lege reglementează cadrul legal pentru instituirea impozitului anual asupra averii, denumit în continuare „*impozit pe avere*”, precum și modul de calcul și de plată al acestuia.

(2) Impozitul pe avere constituie venit la bugetul de stat.

Art.2. – (1) Datorează impozit pe avere în condițiile prezentei legi:

a) persoanele fizice rezidente, așa cum acestea sunt definite prin Legea nr.571 din 22 decembrie 2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, pentru bunurile deținute în țară respectiv în străinătate precum și pentru veniturile realizate în țară și străinătate, a căror valoare cumulată depășește 500.000 euro;

b) persoanele fizice nerezidente, așa cum acestea sunt definite prin Legea nr.571 din 22 decembrie 2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, pentru bunurile deținute în România precum și pentru veniturile realizate în România, a căror valoare cumulată depășește 500.000 euro.

(2) Aplicarea prevederilor alin.(1) se face cu respectarea prevederilor convențiilor internaționale privind evitarea dublei impuneri.

(3) In sensul prezentei legi prin bunuri impozabile se înțelege acele bunuri, așa cum sunt definite de Legea nr. 287/2009 privind Codul Civil, aflate in patrimoniul persoanelor fizice și a căror valoare unitară depășește 1.000 euro.

Art.3. – (1) Persoanele fizice rezidente și nerezidente au obligația de a-și face anual autoevaluarea averii in condițiile prezentei legi și în cazul în care aceasta depășește 500.000 de euro să declare anual impozitul pe avere, până la data de 30 iunie a anului următor, pentru anul fiscal încheiat.

(2) Persoanele fizice rezidente depun declarația de avere la organul fiscal teritorial, în raza căruia domiciliază sau își au reședința. Persoanele fizice nerezidente depun declarația de avere la Direcția Generala a Finanțelor Publice a Municipiului București.

Art.4. – Persoanele căsătorite, care conviețuiesc împreună și pentru care se aplică regimul matrimonial al comunității de bunuri, fac obiectul impunerii comune.

Art.5. – Baza de impozitare pentru calculul impozitului pe avere este constituită din ansamblul bunurilor si veniturilor impozabile aparținând persoanelor fizice prevăzute la art.2, precum și copiilor minori, în cazul în care sunt administratorii legali ai bunurilor acestora.

Art.6. – (1) Sunt exonerate de la plata impozitului pe avere:

f) plasamentele financiare : titluri de plasament, bonuri de trezorerie, contracte de asigurări de viață și altele asimilate;

- g) veniturile obținute din drepturile de autor și drepturile de proprietate intelectuală aparținând contribuabilului sau moștenitorilor, care nu au făcut obiectul vreunei cesiuni;
- h) renta viageră;
- i) pensia privată capitalizată;
- j) mașinile și utilajele agricole precum și construcțiile agricole.

Art.7. – În vederea calculului impozitului pe avere, se deduc, din baza de impozitare :

a) obligațiile care grevează bunurile și veniturile supuse impozitării, inclusiv împrumuturile contractate sau impozitele și taxele, aferente anului fiscal anterior depunerii declarației pentru impozitul pe avere;

b) cheltuieli efectuate pentru bunurile supuse impozitării, plătite în anul fiscal anterior depunerii declarației pentru impozitul pe avere;

Art.8. – Impozitul pe avere datorat este în cuantum de 0,50 % calculat la valoarea care depășește pragul de 500.000 euro, în echivalent lei la cursul BNR la data de 31 decembrie a anului fiscal încheiat, după aplicarea exonerărilor de la art.6 și a deducerilor prevăzute la art.7.

Art.9. – Pentru a beneficia de prevederile art. 6 și art.7, persoanele fizice vor prezenta organelor fiscale documente justificative.

Art.10. – Declarația de avere cuprinde totalitatea bunurilor deținute și veniturilor obținute în anul fiscal încheiat, aparținând persoanelor fizice în condițiile prevăzute la art.2.

Art.11. – Nedeclararea tuturor bunurilor și veniturilor impozabile aparținând persoanelor fizice prevăzute la art.2, se consideră evaziune fiscală și se pedepsește conform legii.

Art.12. – (1) Modul de autoevaluare a averii persoanelor fizice se stabilește prin norme metodologice aprobate prin hotărâre de guvern.

(2) Prin normele metodologice se mai stabilesc:

- a) metoda de evaluare în cazul bunurilor care nu au valoarea stabilită prin documente de proveniență sau prin declarația fiscală conform legii nr. 571 din 22 decembrie 2003 ;
- b) modelul declarației de avere pentru persoanele fizice a caror avere depășește 500.000 de euro, calculată în condițiile prezentei legi, precum și conținutul formularelor necesare în vederea aplicării prezentei legi .

Art.13. – (1) Prezenta lege intră în vigoare imediat după publicarea în Monitorul Oficial.

(2) Ministerul Finanțelor Publice are obligația ca în termen de maxim 60 de zile de la publicarea legii în Monitorul Oficial să elaboreze Normele metodologice de aplicare, ce vor fi aprobate prin Hotărâre a Guvernului României și publicate în maxim 3 de zile de la aprobare.